

Børn við talutrupulleikum við sviðusoð:

Seinasti talulærarin gevst vegna ov stórt trýst

– Eg havi ongan møguleika at nokta ein so stóran tørv, sigur Doris Hansen, sum er talulærarí. Á bíðilista standa umleið 50 børn, sum ætlanin var, at Doris skuldi verða talulærari hjá, men við 15 tímum um vikuna er hetta púrusta ógjørligt

TALUTRUPULLEIKAR
Ingrid Bjarnastein

Umleið 50 børn undir skúlaaldur í Tórshavnar Kommunu metast at hava tørv á taluhjálp. Men til øll hesi 50 børnini er bert ein talulærari, sum arbeiðir niðurstetta tíð áljóðandi 15 klókkutímar.

Ein yvirgang vóru tað heili fyra talulærarar á Sernámsdeplinum. Men hinir triggir talulærararnir eru farnir frá av ymsum orsök-um. Aldur og sjúka hava gjørt seg galdandi, og nú er bert ein talulærari, sum arbeiðir niðurstetta tíð eftir.

– Eg meti meg ikki vera føra fyri at nokta ein so stóran tørv, og tað havi eg heldur ongan møguleika fyri at gera á ein ráðiligan hátt við bert 15 tímum, sigur Doris Hansen, sum nú er einasti talulærari til alt smábarnaokið hjá Tórs-havnar Kommunu.

– Tað er ikki moralskt rætt, og tí haldi eg, at tað skal heldur vera eingi talu-undirvísing. Eg kann ikki fara at pilka burturúr teim-um 50 børnunum, sum standa og biða, tí so vil eg heldur gevast.

Eitt annað talulærara-starv er normerað, men av tí, at peningajáttanin er ov lítil, so strekja pengarnir ikki so langt. Søkt hevur verið eftir meira peningi, men svarið er bert, at meira peningur er ikki tøkur.

Doris Hansen er einasti talulærarin av fyra, sum er eftir til alt smábarnaokið í Tórshavnar Kommunu. Hon fer nú at gevast, tí hon metir seg ikki vera føra fyri at nokta henda tørvin, áljóðandi 15 klókkutímar til 50 børn, einsamøll

Mynd: Jens Kr. Vang

Ráðgevi

Doris Hansen heldur, at tað er púra burturvið, at skula býta 15 klókkutímar um vikuna millum 50 børn. Hetta letur seg als ikki gera. Í miðal gevur hetta 18 min-uttir um vikuna til hvørt barnið.

Trupulleikin hevur verið leingi tilstaðar. Seinastu árinu hevur verið soleiðis, at børnini hava havt talubólkar, har fimm børn hava verið í hvørjum bólki. Henda undirvísingin hevur gingið fyri seg úti á Sernámsdeplinum av praktiskum orsök-um. Tey børnini, sum so eisini skal skipa fyri skeiðum dettur hetta púra burtur í einki.

– Eg havi arbeitt sum talulærari síðani 1980, og á

Eli Dahl, er samdur í tí, sum eg sigi. Hann hevur skotið upp, at eg kann virka sum ein ráðgevi fyri teir ymsu stovnarar, har ar-beiðsfólkið á stovnunum síðani hjálpir børnunum við talutrupulleikum. Við míni hjálp væl at merkja, greiðir Doris Hansen frá.

Men aftur her er heilt greitt, at 15 tímar um vik-una er alt ov lítið.

– 15 tímar um vikuna til allar teir stovnarar og alla dagrøktina í Havn, Velba-stað og Kaldbak er eisini ov lítið. Og um eg so eisini skal skipa fyri skeiðum dettur hetta púra burtur í einki.

– Eg havi arbeitt sum talulærari síðani 1980, og á

henda hátt vil eg ikki enda. So skal eg heldur gevast, sigur Doris, sum heilt týði-ligt er kedd av, at ikki kunna veita taluundirvísing

til øll børnini á listanum.

Hvar málið liggur í lötuni veit Doris Hansen ikki. Einasta hon veit at siga er, at stovnsleiðararnir í Havn-

ini fara at hava fund í næst-um, har hetta málið verður tikið til viðgerðar.

Støðan er ótolandi

Hans Eli Dahl, sum er stjóri hjá Doris Hansen, sigur, at støðan sum hon er nú, er ótolandi

TALUTRUPULLEIKAR
Ingrid Bjarnastein

– Besta og einasta tilboðið

vit hava at geva nú er, at Doris fer at virka sum ein ráðgevi, men tað er rætt, at við 15 tímum megnar hon ikki nógv, sigur Hans Eli Dahl á Sernámsdeplinum. Hans Eli Dahl er púra samdur við Doris Hansen í, at 15 tímar til 50 børn er alt ov lítið.

– Vit hava roynt at gera alt tað, vit kunnu. Og vit

hava roynt at fáa so frægt av figging fyri at kunna seta ein talulærara afturat, men hetta letur seg ikki gera. Tað liggja nógv til-mæli frá okkum uppi í Mentamálaráðnum, men málið kemur ikki víðari, greiðir Hans Eli Dahl frá.

Á Mentamálaráðnum verður boðað frá, at arbeitt verður við batum, men

trupulleikin er so mikið gamal nú, at Sernámsdepil-in, setur seg ikki vera fóran fyri at nokta henda ovur-hondsstóra tørvin við so lítum ressursum.

Ti verður ongin talulær-ari til smábørnini fyrr enn ein loysn er funnin, og sig-ur Hans Eli Dahl, at hetta er tað einasta Sernámsdepilin kann gera í lötuni.

Nýggj matstova á Viðareiði

Nýggj matstova er í gerð á Viðareiði. Latíð verður væntanti upp einaferð í heyst. At hotel er í bygðini frammanundan sær nýggi matstovu-eigarin ikki sum nakra forðing

MATSTOVA
Edvard Joensen

Viðareiði: Nýggj matstova, Matstovan hjá Elisabeth, letur væntandi upp á Við-areiði einaferð í heyst. Okkurt loyvi manglar enn, men innrættingin er í gongd.

Tað er Elisabeth Nybo á Viðareiði, sum er farin undir hesa ætlanina. Hon er útbúgvin kokkur og hevur millum annað eisini eitt tíðarskeið leigað Hotel Norð á Viðareiði.

At hotel er á Viðareiði frammanundan, sær Elisa-beth Nybo ikki sum nakra forðing fyri, at ein matstova burturav kann vera í bygð-

ini. Tað unga fólkið ger í dag meira av at fara út at fáa sær ein góðan bita. Eitt nú, tá ymisk tiltøk eru, so sum dansur og tilíkt, er ikki óvanligt, at fólk fara í felag at fáa sær ein bita, áðrenn farið verður víðari. Og tað er ein slíkan møguleika, hendan nýggja matstovan fer at geva fólki.

– Tað verða neyvan bara viðingar, sum fara at brúka hana, men fólk ymsastaðni frá. Klaksvíkin liggur tætt við, og tað er so passaligt at ringja og bestilla, tá ein fer úr Klaksvík, so er klárt, tá tey koma norður, visir hon á.

Matstovan veður inn-rættað í kjallarhæddini í egnum sethúsum hjá eiga-num, har kiosk framman undan er. Eitt sindur av flyting verður, og onkur skilaveggur skal takast niður fyri at gera pláss fyri sjálvari matstovuni. 30 fólkom, sum loyvið sigur, ætlar Elisabeth Nybo at hava pláss fyri inni á mat-stovuni.

Tað krevjast nógv loyvi

Kioskin skal flytast fyri at gera pláss fyri nýggju Matstovuni hjá Elisabeth á Viðareiði. Elisabeth er sjálv farin í holt við málingarulluna

Mynd: Edvard Joensen

til at lata eina matstovu upp. Eitt nú Brunaumsjón-

in, Arbeiðseftirlitið og Heilsufroðiliga Starvsstov-

an skulu uppi, áðrenn farast kann í gongd. Higartil eru loyvi fingin frá Brunaum-sjónini og Arbeiðseftir-lit-inum, men biðan enn verður eftir Heilsufroðiligu Starvsstovuni.

Elisabeth Nybo hevur keypt spildurnýggja køks-útgørd, sum er sett upp, og klárt er í grundini at byrja, so skjótt endaligt loyvi er komið frá Heilsufroðiligu Starvsstovuni, sigur hon. Tá hugsar hon um, at hóast innrættingin av sjálvari matstovuni ikki er rættiliga liðug, kann hon byrja við at gera mat og koyra heim til fólk ella fyrítøkur, sum ynskja tað, tí kokkurin er klárur.

Hon sigur, at hon fer ikki at leggja seg eftir nøkrum heilt ávisum soleiðis, men royna at hava tað, fólk biða um. Tó ætlar hon, at før-oyskur matur sum eitt nú lundar, sum fleiri ferðafólk spyrja eftir, skal vera at fáa.

Annars verður alt tað van-liga, sum fólk nú einaferð plaga at biða um, sigur hon. Nýggja matstovan á Við-

areiði skal vera opin alt árið.

– Tað vil siga, sigur Elisabeth Nybo, at um summarið verður opið hvønn dag frá middegi til klokkan átta-níggju á kvøldi. Um veturin ber tó ikki til at hava opið soleiðis hvønn dag, væntar hon, men leggur tó dent á, at tað altíð ber til at biða um at fáa ein bita, tí tað er bara at ringja, sigur hon. Telefonin fer altíð at verða tikin.

Tað kostar nógv at fara undir slíkt tiltak, sigur Elisabeth Nybo, uttan tó at vilja koma nærri inn á prísin.

Umframt matstovuna er eisini kiosk í somu húsum.

Hon er, sum er, opin ger-andisdagar frá klokkan sje-y á morgni til klokkan ellivu á kvøldi. Um vikuskiftini letur tó ikki upp fyrr en klokkan try seinnapartin, sigur Elisabeth Nybo.

Allur fiskurin á Vestsmolt dripin

Alt smoltið á smolt-støðini Vestsmolt á Viðareiði er dripið. Sjúka kom í, og eigararnir valdu at taka alt av

ALING
Edvard Joensen

Viðareiði: Sjúka kom her fyri í smoltið á smoltstöðini Vestsmolt Inni á Dølum á Viðareiði, og valt varð at taka allan fiskin av fyri á tann hátt at forða fyri, at sjúkan breiðdi seg.

Ragnar Joensen, sum hevur ábyrgdina av smolt-alingini hjá Vestsalmon, ið eigur Vestsmolt, sigur, at sjúkan BKD var komin í fiskin á Viðareiði. Fyri at steðga útbreiðslu, varð gjørt av at taka allan fiskin, sum hann var. Talan var um einar tvær milliónir fiskar, sigur Ragnar Joensen.

BKD sjúkan er ikki ókend á okkara leiðum. Hon kom til Føroya eina-ferð fyrst í nítíárunum, greiðir Ragnar Joensen frá. Higartil hevur hon mest gjørt um seg í alibrúkum á sjónum, hóast hon eisini hevur verið at sæð á smolt-støðum uppi á landi.

Tað er komið fyri, at smittað smolt er koyrt á sjógv. Men tað metir Ragnar Joensen vera eina vánaliga loysn, tí sjúkan ger tá bara meira um seg.

At teir nú hava valt at taka allan fiskin á Vest-smolt ger sjálvandi, at hol verður í framleiðsluni. Men tað er kortini ikki veri enn so, at til ber at framleiða seg burtur úr missinum, heldur hann. Vestsalmon hevur aðrar møguleikar at fáa smolt, visir hann á. Eitt nú eigur felagið stóru smoltstöðina Laksá á Hellunum.

Byggja út

Bygt er út á Viðareiði eins og á Hellunum, greiðir Ragnar Joensen frá. Báðar støðirnar hava fingið nógv størri vatnkapasitet, so-leiðis at til ber at hava fiskin nógv longri uppi á landi, enn fyrr var gjørligt.

Vanligt hevur verið at sett fiskin á sjógv, tá hann vigaði umleið 30 til 50 gram. Men nú fer at bera til at hava hann inni á støð-unum, til hann vigar 75 til 100 gram ella kanska enn meira.

– Tað ger tíðina, hann gongur á sjónum, styttri og

minkar samstundis um vandan fyri sjúkum, greiðir Ragnar Joensen frá. Tað er á sjónum, fiskurin er mest útsetur fyri sjúkum, sigur hann.

Í lötuni stoypa teir gólv á Vestsmolt Inni á Dølum. Men klárt verður at koyra fisk í aftur kørini, tá strokið verður í heyst. Einaferð í november-december strúka tey, og so verður aftur liv í kørunum á Viðareiði, sigur Ragnar Joensen.

Vestsalmon hevur ikki rognaframleiðslu. Tað eru bara Fiskaaling og Fúta-klettur, sum hava livfisk, og haðani fær Vestsalmon øll rognini til sínar smoltstöðir, sigur hann.

Ófarlig fyri fólk

BKD er sjúka, sum ikki rakar fólk, sigur Bjørn Harlou, landsdjóralækni.

Fiskur, sum er raktur av sjúkuni, kann seljast, um sjúkan ikki er staðfest í sjálvum fiskinum ella vøddunum.

BKD er bakteriusjúka, sum vanliga rakar innvølin á fiski. Hon setir seg sum bruni í livur, milt og nýru. Men hon kann eisini breiða

seg til vøddar og út í sjálv-an fiskin, greiðir lands-djóralæknin frá. Tó er hon púra vandaleys fyri fólk, sigur hann.

Fiskur, sum bert hevur sjúkuna í innvølunum, kann brúkast, men er sjúkan staðfest í eitt nú vøddunum, gerst einki.

Smoltstöðin Vestsmolt Inni á Dølum á Viðareiði stendur tóm í lötuni. Allur fiskurin var tikin av herfyri, tí sjúka var staðfest inni á støðini

Mynd: Edvard Joensen

Annlis á fundi

Vit hava roynt at fingið fatur á landsstýrskvinnuni í undirvísingar- og mentanarmálum, Annlis Bjarkhamar, til eina við-merking. Men vegna fundarvirkseimi var landsstýrskvinnan ikki at hitta áðrenn blaðið fór til prentingar. Vónandi

verður ein viðmerking frá Annlis við í blaðnum í morgin.

-ib